

Firma Weijland
Duik!

(Silvox Sil 211, Coast to Coast)

Firma Weijland is een muziektheatergroep uit Zwolle, waarvan Lucy Legeland en Jack Weijkamp de creatieve geesten zijn. Met *Duik!* maken zij hun vijfde cd, die zestien composities bevat met teksten in dialect van voornoemd tweetal. Met een instrumentarium dat accordeon, cello, trombone, gitaar, contrabas en slagwerk omvat, zetten ze een breed spectrum neer. Van hoempa tot verstild luisterlied. Van wals tot schlager. Qua onderwerpen loopt het uiteen van rondspattend bloed in Beslan tot de bevruchting van een kamermeisje. Het blijft tenslotte theater. De liederen werden in de Silvox Studio tot een aantrekkelijk geheel gesmeed door producer Caspar Falke. Illustratrice Eva Blaak verzorgde het bijzonder aantrekkelijke cd-boekje, dat tevens alle teksten bevat. Kortom, Firma Weijland presenteert zich op nadrukkelijke wijze. Nieuw of van hun vier voorgaande cd's van hetzelfde gehalte zijn, want dat zou ze interessant maken. Via de website van de groep is daarover echter geen enkele informatie te vinden.

Hans van Deelen

Meike Veenhoven
Liedjes van weemoed en andere gevoeligheden
(MK 1951)

Meike Veenhoven (zang, piano, accordeon, klokkenspel) deelt ervaring op in onder andere de Tilburgse volksmuziekgroep Pendel en de Keltische cross-overformatie Air Laut. In de loop der tijd groeide de behoefte om haar gevoelens over liefde en de mensen om haar heen muzikaal vorm te geven. In haar eigen woorden: liedjes die achterom kijken, die met een mengeling van verbazing en melancholie de dingen nakijken die ónherroepelijk voorbij gaan. Maar ook liedjes die glimlachen om hun eigen romantische verlangens, die koesteren wat had kunnen zijn. Het zijn verstilde liedjes, die slechts met ondersteuning van contrabas (Reyer Zwart) en alt- en basfluit (Remo de Landmeter) werden vastgelegd. Meest aansprekende nummers zijn de opener *Ik zou met jou* en het wat abstractere *Adem in, adem uit*. Ongetwijfeld komen de liedjes van Meike Veenhoven het best tot hun recht als je ze door haarzelf in intieme sfeer hoort vertolken. Luister naar de cd, ontspannen achterover op de bank, met gedempt licht aan het einde van een mooie dag.

Hans van Deelen

Straf
Pompen of verzuipen

(Straffecd-01, Sonic Rendezvous)

Pompende polderpolka, zo omschrijft Straf de muziek die met behulp van accordeon, harmonica, trompet, trombone, sax, gitaar, banjo, bas en drums wordt vormgegeven. De geest van Les Negresses Vertes waart rond. Na de ep *Zinkend schip* is er nu de volledige cd *Pompen of verzuipen*. Drie van de dertien nummers verschenen eerder op de ep. De teksten bezitten een zekere mate van poëzie, ondanks of juist dankzij de rauwe

* Benelux

zeemanheroïek. Veel daarvan verdrinkt in de polonaiseaanpak. Het is aan de aandachtige luisteraar om de parels op te vissen. Er is geen enkele twijfel of Straf op het podium goed tot z'n recht komt. Om dat te vertalen naar de huiskamer is een flinke opgave. Als Straf meer verdieping weet door te voeren, dan heeft het een gouden combinatie in handen. De groep is in elk geval op koers.

Hans van Deelen

Erwin de Vries
Dichter in mie

(Silvox Sil 216)

Zanger/gitarist Erwin de Vries zingt en schrijft liedjes in het Gronings dialect. Met *Dichter in mie* brengt hij zijn derde solo-cd uit. Vóór zijn solocarrière maakte hij twee cd's met de groep Deheleboel. Het stemgeluid van Erwin de Vries is rauw en pregnant; hij neemt je onmiddellijk mee. Veertien nummers telt *Dichter in mie* en er zit geen zwakke broeder tussen. De teksten worden meegeleverd en dat is geen overbodige luxe. De zanger bestrijkt een breed terrein qua onderwerpen: van boerenleed tot moederliefde en van pluk de dag tot het Groninger land. Mooie teksten, rechtstreeks en toch poëtisch. Voor het lied *De raais* ontving Erwin de Vries onlangs de eerste prijs op het Watervloot Festival. Muzikale ondersteuning wordt op meer dan adequate wijze geboden door Christof Bauwens (gitaar), Bruno Brands (toetsen), André van der Werf (bas) en Harrie Groenewold (drums). Met deze cd in handen moeten er toch landelijke deuren voor de Vries open gaan.

Hans van Deelen

Mist
Period

(Skipping Records SKIPCD753)

In 2007 creëerde de Amsterdamse groep Mist het internet-project *Mist:Period*, waarbij liefhebbers maandelijks kosteloos een MP3 konden downloaden. Het bleek de zwanenzang van de groep te zijn. Rick Treffers bracht zijn geslaagde Nederlandstalige solo-cd uit en alle groepsleden zochten hun heil in andere projecten. Mist-fans lieten weten behoefte te hebben aan een echte cd en dat inspireerde Mist-leden van het eerste uur Rick Treffers en Ivar Vermeulen om aan de slag te gaan met een nieuw hoesontwerp, nieuwe geluidsmixen én nieuwe nummers, die veelal thuis in elkaar werden gesleuteld. Dat resulteerde uiteindelijk in een cd met twaalf tracks, die een melancholieke sfeer uitademen. Erg fraai zijn *Born in the summer of love*, met Marijn Wijnands in een vocale gastrol, en *Subliminal*, zowat de oudste opname op de cd. Er is ook een nieuwe band gevormd om de podia weer bestijgen. Hopelijk levert dat ook vers Mist-materiaal op. Wánt de eigenzinnigheid van de groep is een groot goed.

Hans van Deelen

Ad Vanderveen
Still Now

(Blue Rose BLE DP0448 / Sonic)

Ad Vanderveen heeft twee tegenpolen. Aan de ene kant houdt hij ervan er stevig elektrisch tegenaan te gaan. Anderzijds

schrijft, zingt en speelt hij ingetogen, intieme akoestische songs. Vanderveen exposeert het expressieve van Neil Young en het ingetogene van Gram Parsons. Omdat hij niet kan kiezen tussen de twee stijlen heeft hij een dubbelalbum opgenomen, gevuld met een cd stevig en een cd met meer intieme uitvoeringen. Ja, uitvoeringen, want een groot deel van de nummers is onderworpen aan een transformatie. De ene keer met de stekker erin en op de andere cd zonder. Mooi vergelijkingsmateriaal maar dat is niet de opzet van deze cd. Soms heb ik wel een voorkeur, maar het is niet vanzelfsprekend dat de ene schijf de andere overklast. Zie het maar in wat voor bui je bent. Vandaar dat Vanderveen de onderlinge schijven respectievelijk *The garage* en *The living* noemde. Op de eerste is de Nederlandse zanger/gitarist lekker op dreef en vliegen de vonken uit de vingers op de vervormde gitaar. Roel Overduin heb ik al eerder geprezen om zijn sterke ritmische bijdragen. Gewoon een strakke rechttoe rechtaan drummer die het tempo er wel inhoudt. Als extra gitarist is Timon van Heerdt van de partij en Martijn van Donk vervangt Arwen Linneman op bass. Uiteraard komen de perfecte tweede vocale partijen van Kersten de Ligny. Vanderveen vind ik als zanger overtuigender op de 'living' dan op de 'garage', maar dat is eerder gevoelsmatig. Vanderveen wisselt uptempo met slow songs af. Die afwisseling doet geen afbreuk aan de sfeer die Vanderveen c.s. op beide schijven weten te scheppen. Als basis aan dit geheel liggen uiteraard de songs zelf. Knappe, evenwichtige, gevarieerde liedjes, de een wat meer diepgang hebbend dan de andere, maar telkens hout snijdend en vooral eerlijk. Composities met een kop en staart en veel inhoud in een mooie verpakking. In veel nummers weet hij de perfecte groove neer te leggen, waardoor je in een pakkende cadans terecht komt. Voor mij mag Vanderveen nog heel lang dit soort albums maken.

Marius Roeting

Johan Meijer
Hondsdrاف

(Nederossi NOP080107)

Meijer zingt Gudermann, zo luidt de ondertitel van de cd *Hondsdrاف*. Op Johan Meijer's vorige cd *Tilset Europeana* stonden ook al drie vertalingen van de in 1998 overleden Oost-Duitse singer/songwriter Gerhard Gudermann. Nu werd een zeventien nummers tellende cd aan hem geweid. Gudermann, geboren in Weimar in 1953, werd in de DDR buitengesloten en in het verenigde Duitsland over het hoofd gezien. Hij vervaardigde in zijn relatief korte leven zo'n driehonderd grappige, gekke, vrolijke, tedere, filosofische, politieke en cynische liederen. Meijer biedt dus slechts een kleine selectie, maar het geboden repertoire maakt nieuwsgierig naar de rest van de catalogus. Voor *Hondsdrاف* gebruikte Johan Meijer een kleine groep muzikanten, die allen ook aan de vorige cd meewerkten. Dat zorgt voor een zeer hecht geluid. Echter, voordat de cd afgerond kon worden overleed plots de Russische accordeonist Sergey Shukarov. Dat heeft een diepe wond geslagen in de gelederen. Inmiddels heeft Timoer Bogatyrev zijn plaats ingenomen. Als gastmuzikant fungeerde onder andere Jos Koning (viool) en René Mulder (altsaxofoon). De cd wordt

